

Skibe ikke kunne ligge der i Sikkerhed. Slig Mole vil koste meget at anlægge og passe, og der maa etableres en god Signaltjeneste. Foruden selve Faren vil Opankring af Skib, naar Broen er lukket, betyde alvorligt Tidstab. Selv om der, hvad man maa antage, bliver holdt Bugserdampere for at hjælpe Skibene igennem, vil det blive stort Tidstab, thi ofte ser man nu Masser af Skibe ligge paa Masnedflak, naar Vinden er vestlig, endda Farvandet er frit, og det vil altsaa ogsaa gaa saaledes, at Skibene ville samles Vest for Broen i store Mængder. Der maa mindst være to Dampere, og disses Hjælp maa selvfølgelig blive gratis, thi det kan neppe antages, at Staten lægger en Hindring for Sejlads og samtidig kræver Afgift for at passere saadan Hindring. Men ogsaa saadan gratis Hjælp vil faa sine ubehagelige Følger. Det vil tage lang Tid at faa mange Skibe igennem; Skibene skulle sikkert tage Damperen, naar det passer denne, det vil blive saa hurtig Ekspedition, at Besætningen om Bord paa Sejlerne ikke kan opfylde de Krav, der ville blive stillede til den, og den omhyggelige Behandling, der dog altid kan kræves af en Bugserdamper, man betaler for Arbejdet, vil her let blive ganske udelukket, d. e., selv Hjælpen vil betinge en Fare. Og disse Dampere, der stadig maa holdes rede, ville koste betydelige Summer.

Vi tro derfor, at om end Anlæg af Bro paa et østligere Sted maaske i sig selv vil blive dyrere, ville Omkostningerne i de her nævnte Henseender ved den projekterede Bro snart blive saa store, at det vil blive det dyreste Anlæg. Lægges Overkørselen ved to Broer: Sjælland—Farø—Sortsø, ville de største Farer for Sejladsen være betydeligt mindske, thi Skibe ville altid kunne stoppe saavel paa Masnedflak i Vest som i Sjællandsstrømmen og i Grønsund, naar de komme Øst fra. Her vilde een Damper hvert Sted være nok, thi Løbenes Retning gennem de to Broer vil blive saa forskellig, at den ene Damper let og hurtigt vil kunne hjælpe den anden, dersom Trafikken bliver saa stor, saa Skibene ville ikke tabe saa meget i Tid. Selv om Broerne blev lagte saa østlig som over Kallehave—Koster og over Grønsund mellem Møen og Falster, vilde det sikkert volde mindre Gene for Sejladsen end den store Bro over Storstrømmen, thi ogsaa her ville Skibene kunne faa Ankerplads; endog hvis et Skib kom Grønsund ind med østlig Kuling, naar Broen over dette var lukket, vilde det langt lettere kunne bjærge sig i Læ af Talk-Grunden, end det vilde kunne bjærge sig Vest for Broen over Storstrømmen.

Det ubetinget heldigste og det, som alle søfarende maa ønske, er imidlertid en Bro saa høj, at Skibe kunne gaa under den. Og vi formene, at Afstanden mellem Sjælland og Falster er tilstrækkelig stor, at en Bro over Storstrømmen vil kunne bygges uden at stige mere end tilladeligt for Jernbanetrafikken, thi blev der blot en Højde over Havfladen paa det højeste Sted af 100 Fod — maaske endog lidt mindre —, vilde det være tilstrækkeligt for ethvert Skib, der søger igennem dette Farvand. Bliver en saadan Bro end dyr, den vil sikkert i Tidens Løb betale sig, thi Udgifterne til Læmole og Dampere ville spares, den stadige Bekostning ved Dampernes og Svingbroens Betjening vil falde bort, Belysningen vil ogsaa blive en Del billigere, Broen selv vil ikke være udsat for Paasejling, der let kan forhindre Svingbroens Lukning og standse Trafikken, Farvandet vil som nu altid være frit, og Broen selv vil kunne befærdes naar som helst. Disse Fordele synes os saa aabenbare, at dette Anlæg maa have Fortrinnet for ethvert andet.

Vi bede indstændigt det ærede Udvalg, hvis det paa nogen Maade er muligt, at tage Hensyn til denne vor Henstilling, der fremkommer efter enstemmig Beslutning paa vor sidste Generalforsamling. Det er et Nødraab fra de mange Smaakaarsfolk, der, ved Erfaring kendt med Forholdene, se saa stor Hindring for deres Erhverv i den projekterede Bro, ikke alene ved den store Risiko, men ogsaa ved Tidstabet, at de se deres Eksistens truet.

I Ærbødighed

A. Sandt.

Til Udvalget angaaende Lovforslaget om en Bro mellem Masnedø og Orehoved.